

Gorenjec.

Političen in gospodarski list.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravništvo se nahaja v g. Floriana hiši nasproti mestne hranilnice. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina, reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Katoliški shod.

Vsaka stranka ima pravico prirejati shode. Te pravice ne smemo odrekati tudi takoimenovani «katoliški stranki», zatorej tudi ne nameravamo pisati proti II. katoliškemu shodu, za katerega se v zadnjem času pripravljajo shod za shodom. Izpregovoriti pa hočemo nekaj besedi o načinu, po katerem love udeležnike za katoliški shod, da bode postal, kakor pravijo naši «strogi katoličani»: prava manifestacija proti slovenskim brezvercem.

Jedro govorov, katere smo slišali na raznih teh shodih, je: vera je v nevarnosti, in «Dolenjske Novice» pridigujejo pravo pravcato križarsko vojsko proti namišljenim slovenskim brezvercem, ko pišejo: «Zakaj bi se ustavljali temu shodu? Ali nismo katoliški? Ali niso naši predniki prelivali svojo srčno kri za vero zoper krutega Turka? Ali niste, ljubi Dolenjci, po veliki večini tudi Vi pripravljeni raje dati svoje življenje nego zatajiti svojo vero?» Vprašamo vas, vi strogi katoličani, kje pa je vera v taki nevarnosti, da bi bilo treba zanjo prelivati srčno kri in darovati svoje življenje? Kdo pa sili koga zatajiti svojo vero? Ko bi zahtevali natančnega odgovora brez vsakega zavijanja, težko bi vam bilo odgovoriti.

Le oglejmo si prelepe, mnogoštevilne cerkve, krasna, z raznimi udobnostmi preskrbljena župnišča! Te so nam jasne pričbe, da v naših deželah prebiva zelo, zelo verno ljudstvo, ki ne varčuje z denarjem, ko se gre za božjo čast in udobnost duhovnikov. Istina je sicer, da se sliši semtertja godrnjanje zaradi prevelikih bremen, ki jih naklada bogočastvo. Vzrok temu pa ni nevarnost ljudstva, ampak naglica, s katero hočejo nekateri duhovniki prestrojiti cerkve in župnišča v par letih, ne da bi gledali na davčno zmožnost svojih faranov. Da je naše ljudstvo v resnici verno, pričajo nam tudi razne bogoslužne vaje kakor misijoni i. t. d. Le pogledjte, kako se jih ljudstvo pridno udeležuje in najsij bode to tudi ob času, ko je največ dela.

Vse to in še drugo, česar pa ne bomo naštevali, je najboljši dokaz, da vera pri nas ni v nikaki nevarnosti.

Prirejanci «katoliškega shoda» naj bodo rajše odkritosrčni in naj povedo pravi vzrok, zaradi katerega prirede shod. Vera jim je le plašč, s katerim pokrivajo svoje prave namene. Obetajo si sicer mnogo sadu, a prepričani smo, da bodo uspehi, četudi na videz še tako sijajni, prav dvomljive vrednosti. Uverjeni smo, da bode shod povzročil marsikaj preprirov, zlasti o bodočih volitvah, da bode obžalovanja vredne razmere v deželi še bolj poostril, a bojimo se ga ne, ker čimbolj se bode vera zlorabljala v strankarske namene, tembolj bode stranka, ki jo skruni, izgubila na veljavi. Naše ljudstvo se je pričelo zavedati, pričelo je samostojno misliti. Ono se bode sicer vsled pritiska udeležilo shoda ter poslušalo, a — sodilo bode pa samo. Prireditelji shoda naj gredo skrivoma med ljudstvo in ga opazujejo. Slišali bi marsikaj, kar jih ne bi ravno razveselilo. Da tudi vsa duhovščina ni edina v prepričanju, kako se razširja brezverstvo med nami, nam pojasnjuje sledeče: Pri nekem obmizju je sedelo nekaj duhovnikov v družbi naprednjakov. Govor se je sukal tudi okoli katoliškega shoda, in konečno pravi nek naprednjak, da je obžalovati nesrečni propir, ki slabi Slovence, in da ni drugega razločka med nami, nego, da eni molijo malo več, drugi malo manj. Navzoči duhovniki so temu izreku z veseljem pritrdili. Mi bi le še pristavili, da nekateri le takrat mnogo molijo, kadar jih ljudstvo opazuje, drugi se pa (n. pr. mnogo slovenskih naprednjakov) zgovarjajo z Bogom v zaprti kamrici, kakor zahteva sv. pismo.

Prireditelji naj si dobro ogledajo svoje poslušalce, udeležnike katoliškega shoda. Spoznati morajo, da, kar je zavednega, je ostalo doma. Uverjeni smo, da je tisoče in tisoče zavednih Gorenjcev z nami enih misli in enega srca.

Zatorej tudi ne bomo nikomur odgovarjali, naj se ne udeleži katoliškega shoda, ker vsak zaveden človek itak ve, da si za našo vero ne pridobi prav nobene zasluge in — naj se udeleži še toliko katoliških shodov. Oni pa, ki

Zahtevajte „Gorenjca“ v gostilnah in kavarnah!

zlorablajo vero za plašč svojih skritih namenov, naj pazijo, da se jim ta ne raztrga prekmalu, da ne bodo prehitro stali pred ljudstvom v vsi svoji nagoti.

Bodimo odkritosrčni in ne slepimo ljudstva!

Koblar — kranjski dekan.

Ko je meseca rožnika umrl kranjski dekan Anton Mežnarec, smo bili takoj uverjeni, da dobimo njegovim naslednikom moža, ki bo po nazorih škofa Jegliča »goreč« duhovnik, po mnenju trezno-mislečega občinstva pa »pregoreč« dušni pastir, ki se pa ne bo bavil toliko z dušami svojih ovac, temveč bolj s politikom, kakor vsa novodobna kranjska duhovščina, izgojena v Mahnič-Missijevem duhu. Pokojni Mežnarec je bil ne glede na druga svojstva v verskem in političnem oziru še precej tolerantni duhovnik, ki tudi ni rad videl, če so njegovi kapelani hujskali med ljudstvom. Mož je dobro poznal naše razmere. Ko ga je nekoč visok cerkveni dostojanstvenik opozoril, da je Kranj v verskem oziru »premlačen« (bržkone, ker je bilo iz Kranja tako redko čuti o onih zopernih gonjah zoper namišljene »liberalce« in »brezverce«), odgovoril mu je pokojni dekan: »Predobro poznam svoje Kranjce, štirideset let že službujem med njimi. Oni so zadovoljni z menoj, jaz pa z njimi. Ako bo kdo za menoj ravnal drugače, bo naletel.« Res so poskušali različni Lavrenčiči, Mauringi in Birki tudi pri nas po znanem receptu »delati za vero« a meščanstvo samo jih je kmalu poučilo, da v Kranju ni prostora takim nedostojnim komedijam. Kakor večinoma po mestih, tako se je tudi kranjsko inteligentno meščanstvo — zlasti v zadnjem desetletju emancipiralo tistega pretiranega in večkrat naravnost škodljivega duhovniškega nadzorstva ter varuštva v posvetnih zadevah. Smelo pa trdimo, da je naše meščanstvo ostalo navzlic temu bolj verno, kakor marsikje, kjer se še sedaj šopiri novodobna duhovniška nadutost. Kranjsko meščanstvo je po veliki večini naprednega mišljenja, in mesto je trdna postojanka narodno-napredne stranke.

Naravno, da so te naše razmere izvestnim ljubljanskim krogom trn v peti. Ze škof Missia nas je hotel pred petimi leti strmoglaviti s Šušteršičevo kandidaturo. Dobil je primeren odgovor. Posebno od tedaj preže klerikalci na Kranj, in zlasti dr. Šušteršič nam je iz lahko umevnih razlogov ohranil posebno naklonjenost. Glede na vse to smo bili popolnoma prepričani, da nam ni pričakovati ničesar dobrega, in da bodo klerikalci uporabili ves svoj vpliv, da dobimo v Kranj za dekana moža, ki bo vihtel nad trmastimi »kranjskimi liberalčki« klerikalni bič in pripravljajl deželnozborski kranjsko-škofjeloški mandat dr. Šušteršiču ali — kuratu Koblarju.

Odkritosrčno priznamo, da smo bili z ozirom na te slutnje preprijetno iznenadeni, ko se nam je poročalo od verodostojne strani, da pride v Kranj za dekana kranjskogorski župnik Žlogar. On je vzoren ter miren duhovnik, plemenit rodoljub in večleten marljiv tajnik družbe sv. Cirila in Metoda. Odprtimi rokami bi bili sprejeli takega moža. Zdelo se nam je, da je škofa Jegliča razsvetlil sam sv. Duh (pa ne tisti, ki suflira dr. Šušteršiču na katoliških shodih! Opomba stavčeva.) No, prišli so dr. Šušteršič, Šiška ter Vencajz in zasejali ponoči ljuliko. Že imenovani kranjski dekan Žlogar se je moral ogniti — kuratu Koblarju.

Anton Koblar je tedaj naš dekan. S tem je povedano vse. Koblar je politično skrajno kompromitirana oseba. Niti na um nam ne pride, da bi se na tem mestu pečali s politikom Koblarjem. Kdor se le količkaj bavi z žalostno slovensko politiko, vsak pozna čudno vlogo, katero igra

bivši naprednjak Koblar s svojim »Slovenskim Listom«. Z ozirom na vse navedeno hočemo le konstatirati, da priimenovanju Koblarja kranjskim dekanom škofa Bonaventuro niso vodili verski, temveč po njegovih svetovalcih vcepljeni mu politični nagibi. Da to dejstvo na verno meščanstvo ni napravilo najboljšega utisa, je povsem umevno. Če bo vsled tega res vera pešala, to naj zagovarja škof Jeglič pred svojim Bogom. Klerikalni stranki ne moremo zameriti, če se je potrudila spraviti na uplivno mesto svojega strankarja. Če je bilo posebno politično, da so si izbrali ravno Koblarja, pokaže bodočnost. Kuratu Koblarju pa — če ga ne ženira razmerje do kranjskega meščanstva — že celo ne moremo šteti v zlo, ako se je potezal za kranjsko dekanijo. Župnišče kakor palača, krasna cerkev, gospodarska poslopja v najboljšem stanju, lepi travniki, njive in gozdi, malo opravka, po vrhu pa še obligacij za črez 218.000 kron, i nu, moj Bog! — s trebuhom za kruhom!

Pa kakor smo že povedali, pričakovali smo duhovna-politika in v toliko nas ni kar nič presenetilo Koblarjevo imenovanje. Pač pa je bila dolžnost merodajnih faktorjev ozirati se pri tem koraku na osobno razmerje, ki faktično obstoja med Koblarjem in kranjskim občinskim odborom, odnosno veliko večino kranjskega meščanstva.

Ko je kurat Koblar vsled odstopa pl. Globočnika nastopil leta 1897. kot državnozborski kandidat na podlagi programa narodne stranke, je dobil v Kranju vse glasove — razen treh duhovniških. Poteklo je le nekaj mesecev. Koblar se je prelevil in je kandidiral v državni zbor zoper kandidata narodno-napredne stranke. Dobil je pri nas prav malo glasov. To mu gotovo ni vzbudilo ljubezni do nas Kranjcev in gotovo ne povečalo naših simpatij do njega. Ko je po dovršenih občinskih volitvah leta 1898. stranka tukajšnjih nezadovoljnežev pričela ruvati zoper novoizvoljeni občinski odbor, odprl je kurat Koblar rade volje predale svojega »Slovenskega Lista« tem malkontentom, ki so nagrmadili v omenjenem časniku celo vrsto lažnivih in podlih dopisov zoper mestni zastop, župana, občinske odbornike in čislane kranjske meščane. Popolnem neopravičeno in samo z namenom, da bi se denunciralo, se je ob prežalostnem dogodku, ko je zlobna roka umorila našo cesarico, očitala občinskemu odboru in županu nelojalnost. Ko je začel mestni zastop, oziroma vodovodni odsek z vso silo in vztrajnostjo delati za vodovod, ki bo preskrbljeval Kranju in petnajstim vasem izbornu pitno vodo, uprizorila se je v »Slovenskem Listu« divja gonja zoper zastop, člane vodovodnega odseka in zoper načrt, za katerega se je zavezala v deželnem zboru z vso vnemo tudi katoliško-narodna stranka. Ti članki v »Slovenskem Listu« so povzročili toliko ogorčenja, toliko osebnega sovraštva in prepira, da se je socialno življenje v Kranju popolnem zastrupilo. Sočriv na tem je tudi kurat Koblar, ki je bil v vni dotiki s to nam nasprotno stranko, sokriv tembolj, ker je baje tudi sam pomagal kovati te dopise. In to ne morda iz prepričanja, temveč — bodimo odkritosrčni — da bi se pomaščeval radi ponesrečene kandidature in z namenom, da bi si pridobil zaveznikov za prihodnje deželnozborske volitve. Zvezal se je katoliški duhovnik Koblar ne morda s kako katoliško ali krščansko-socialno stranko, ampak s stranko, katere kolovodji cerkve nikdar znotraj ne vidijo, zvezal se je s to stranko zoper občinski odbor, kateremu stoji na čelu mož strogo katoliškega prepričanja. Izrecno pa povdarjamo,

da tega nismo napisali v svrhu, da bi morda koga denuncirali ali komu predbacivali, da ne izpolnjuje verskih dolžnosti. To nam ne pride na um in nam tudi ne pristaja, ker bi se tisto lahko očitalo tudi marsikom izmed nas. To dejstvo smo javno pribili le radi tega, da smo pojasnili, kak utis je napravilo Koblarjevo imenovanje na verno meščanstvo s stališča javne morale.

Prisile so deželnozborske volitve. Opustimo lahko podrobnosti. Dotakniti pa se moramo «volilnih pogovorov», katerih se je udeležil kurat Koblar, on, ki je zasnoval «Slovenski List» z namenom, da propagira spravo. On je bil prvi, ki jo je kršil, in ravno v naši volilni skupini! Vsakdo takrat navzočih se še spominja tistih hrupnih in odurnih prizorov. Kurat Koblar je na onem shodu s svojim čudnim obnašanjem in zabavljanjem naravnost razžaljeval in izzival navzoče kranjsko meščanstvo. To gotovo ni rodilo spoštovanja do takratnega kandidata in sedanjega dekana Koblarja. Toda dosti teh rekriminacij. Še to smo mu neradi povedali, a smatrali smo za svojo dolžnost, zabeležiti ta fakta, iz katerih lahko povzame vsak objektivno sodeč človek, da je občinski odbor na čelu z županom in velika večina kranjskega meščanstva popolnem opravičena, ako smatra imenovanje Koblarja kranjskim dekanom naravnost kot izziva nje. Če so že hoteli poslati duhovnika-politika, prav. Ne bojimo se nikogar, tudi Koblarja ne, a po našem skromnem mnenju bi moralo biti tudi škofu v interesu vere ležeče na tem, da bi nam bil imenoval saj župnika, katerega bi lahko sprejeli — brez osebnih predsodkov, No, če pa hoče škof Bonaventura na ta način praktično izvajati vero ljubezni, nam mora biti tudi prav. Prave vere je res malo na svetu, če pa gineva vera, kakor jo umevajo novodobni osrečevalci, umijemo si mi roke.

Anton Koblar je naš dekan. On pozna nas, mi pa še bolje njega. Mi ostanemo, kakor smo bili, on pa naj postopa — kakor mu velewa vest.

V Kranju, dne 7. kimavca.

Politični položaj se je minule dni poostril. Pogajanja ministrskega predsednika so se razbila, in zato trdijo listi, da bo pl. Körber podal ostavko celega ministrstva. Nekateri pa zopet menijo, da cesar ne bode sprejel Körberjeve ostavke, temveč da se državni zbor razpusti.

Belgijski kralj Leopold II. se hoče menda odpovedati kroni na ljubo princu Albertu.

Turški sultan Abdul Hamid II. je dne 31. m. m. obhajal petindvajsetletnico svojega vladanja.

Vojna na Kitajskem. Rusija hoče skleniti mir s Kitajci in utemeljuje ta svoj sklep s tem, da so zavezniki že dosegli, kar je bila njihova naloga. Poslaniki so rešeni, in v Pekinu vlada zopet mir. Vse velevlasti so s tem predlogom zadovoljne, le Avstrija, Nemčija in Italija ne. Nemški cesar se je izjavil, da Nemci ne zapuste Pekina, ko bi tudi morali poslati tja vso nemško armado. — Okoli Tientsina je bilo zopet nekaj prask, pri katerih so Evropejci zmagali.

Dopisi.

Od nekod. Večkrat se mi vsiljuje v premišljevanje žalostna usoda slovenskega naroda in vselej me zaboli v dnu srca, ko začnem misliti, koliko naših sinov in hčera se je že izneverilo svoji prvotni slovenski narodnosti in so postali naši najljutejši sovražniki. Nekateri delajo to iz nezavednosti, drugi pa iz sebičnosti, da bi se lažje prikopali do kake državne službe. Ko so to dosegli,

ni jim še dovolj, da sami zasramujejo in ubijajo narod, iz katerega so izšli, temveč ga črnijo še pred našimi državnimi nasprotniki ter pomagajo tistim ga zatirati in nničevati, kakor da bi Slovenci ne bili več ljudje ustvarjeni po božji podobi in iz tistega testa, kakor so Nemci in Lahi. Morda te neznačajne in podle narodne odpadnike grize vest, da tako delajo, in bi toraj radi hitro zatrli slovenski narod, da bi potem več ne slišali njegovega zaničevanja! ? Mnogo bi se dalo očitati ljudem te vrste, a pustimo jih, ker niso vredni, da bi se obsirnejše bavili z njimi! Kadar pa se nam preveč približajo s svojo drznostjo, takrat pokažimo, da se jih ne bojimo in da se ne bodo nikoli izpolnile njih nesramne in sovražne želje, ki jih goje! Slovenci pa imamo v svojo veliko nesrečo razen teh še druge nevarnejše sovražnike in to so tisti ljudje, ki žive med nami, se hlinijo za navdušene narodnjake in blage prijatelje našega ljudstva, a v resnici mislijo in delajo le za svoje koristi. Že vsak cigan vé, da se more nevednega kmeta najlažje oslepariti. Zato so tudi ti koristolovci začeli obdelovati svoje polje med nezavednim kmetskim prebivalstvom, in to jim dobro nese! Ni torej čudno, da je vstopil med te narodne delavce tudi učeni in pobožni ljubljanski doktor Šuštersič, ki se bolje čuti Nemca kakor Slovenca in mu je bilo že večkrat dokazano, da mu je blagor slovenskega naroda — le na jeziku! Ko so lani prišli bratje Čehi v Celje in so jih s Slovenci vred ondi začeli napadati in pobijati surovi Nemčurji, vsled česar je nastala med slovenskim in češkim narodom velika razburjenost, priskočil je razbojniškim celjskim barabam na pomoč neki Slovenec katoliške stranke iz Ljubljane z izdajalskim dopisom v nekem dunajskem nemškem časopisu. Takoj so začeli sumiti dr. Šuštersiča in očitali so mu, da je on pisec tistega izdajškega dopisa. Toda dr. Šuštersič je molčal! S tem mu je bil vtisnjen pečat izdajstva in tega gnjusnega madeža se on še ni opral! Zapomni si to slovenski kmetič, da boš vedel, koga poslušáš, ko ti bo govoril o svoji veliki skrbi za tvoj lepí mili slovenski jezik in za tvoje gospodarsko blagostanje. Kakršen je človek v eni zadevi, tak je tudi v drugi! Potem pa si tudi zapomni, da je ta človek prijatelj ljubljanskega škofa in nekak voditelj njegove vojske, pred katero sedaj nimaš nikoli miru in jo moraš po vrhu še vedno podpirati s svojim, z žuljevimi rokami pridobljenim denarjem. Kadar boš to vojsko, posebno pa njenega voditelja začel ceniti po vrednosti in se ti bo pred njim vzbujalo tako čustvo kakor meni, ki mi vselej, kadar slišim njegovo ime, pride na misel nekdanji profesor, ki nam je večkrat deklamoval v šoli:

«Udri strela iz višine
izdajalca domovine!»

takrat bode pomagano tudi tebi! Zato pa ne čakaj mirno in potrpežljivo, da bi se zmajale nebeške sile nad tvojimi brezvestnimi izkoriščevalci, ampak skušaj tudi sam odganjati od sebe te hinavske prijatelje in mnogo boš koristil s tem tudi drugim svojim tovarišem, kateri imajo za to samopomoč manj razuma in poguma! Neveren Tomaž.

Iz Gorij. Gospod urednik, slabo ste me potolažili s svojim «pojasnilom» v predzadnji številki «Gorenjca». Morda me bode te krstili za sitneža, a vendar se mi zdi potrebno, da se še enkrat oglasim. Ako je take pisemske zavitke, kakršnega sem Vam zadnjič poslal z dopisom na ogled, rabila le neka tvrdka, zakaj pa ni tista imela na pismenih zavitkih — svojega imena? ! Kaže, da je tvrdka razpošiljala ljubljanske srečke v imenu magistrata in ako ji ni ta preskrbel ali dal tistih pismenih zavitkov, je vendar vsejedno moral vedeti, kaj in kako je delala zanj!

No, ta Mevkuž ni nikak tuj kraj, ker je na Gorenjskem blizu Bleda! Pa četudi v najbolj oddaljene kraje zastopstvo slovenske Ljubljane kaj pošlje, ni častno za naš narod, ako o takih prilikah rabi slovenski jezik šele na drugem mestu! Ljudje božji, le pogledajte delovanje tržaškega magistrata, ki noče poznati drugega jezika, kakor italijanskega. Ravnotako dela tudi županstvo v Celju s svojo nemščino, in vse to se godi v mestih, kjer je deželni, oziroma okoličanski jezik — slovenski! Ako toraj Slovenci nismo sposobni za samostojen naroden napredek, posnemajmo vsaj svoje narodne sovražnike, če hočemo biti še Slovenci! Ta opomin pa naj bi tudi vzdramil slovenskega župana na bližnjem slovenskem Bledu, da bi dal odpraviti kričečo in blejske Slovence ponižujočo krivico, katero jim je naredila nemška preširnost in gospodoželjnost s tem, da je dala napraviti na vseh ondotnih vaških tablah nemške napise na prvem mestu in pri tem ni prizanesla s svojim jerobstvom niti prebivalcem bolj oddaljene gorske vasice Kupljenik, kjer ni ne duha ne sluha o kakem Nemcu! Sedaj ni na Bledu več Janeza Mallnerja in tudi, ko bi še bil, bi se blejski Slovenci ne smeli več kriviti v narodnem oziru! Sicer pa je dovolj žalostno, da se mora mlatiti taka stvar še v današnjih časih po časnikih. (Opomba uredništva. Kakor že zadnjič rečeno, pojasnil nam je gospod župan Hribar, kdo je povzročil v tem oziru svoj čas nepravilnosti, tedaj mestni magistrat ljubljanski tega ni zakrivil, ampak omenjena nemška tvrdba, kateri je bila poverjena prodaja efektnih srečk. — Kar se tiče zgodovine vaških tabel na Bledu, glede katerih smo se poučili od gotove strani, je dejstvo, da sedanji gospod župan stori svojo narodno dolžnost že povsod, kjer se nabijajo nove take tablice, ali pa nadomeščajo obrabljene stare z novimi, t. j. slovenski napis na prvem in nemški napis na drugem mestu. In prepričani smo, da bo gosp. župan blejski gotovo tudi zanaprej istotako postopal.)

Is škofje Loke. Pri nas ustanovilo se je pred nedavnim časom z ne malim trudom kolesarsko društvo, toda gorečnost in briga zanj je kmalu izginila pri nekaterih. Srčnost in rodoljubje jim zraste čez noč kot goba po dežju, a izpuhti v malem času kot sopar. Pri kupici vinca prisegajo rodoljubje, a drugi dan pa že obžaljujejo obljubo. Tako je tudi z našim kolesarskim društvom. Bilo je začetkom lepo število članov, a sedaj zadnji čas odstopajo iz nejasnega vzroka zaporedoma. Ne vedo pa, da so se s tem sami pokazali narodnjake «fin de siecle». Ni čuda, da se potem nam Slovincem naši nasprotniki iz zatišja — sicer tudi že javno v obraz — rogajo, ker se nam gorečnost vzbudi le v početku kake narodne ideje; tedaj vedo že našo slabo stran ter nam prerokujejo padec že naprej. Tako se je zgodilo tudi pri tem društvu. Malo nas je še ostalo pri društvu, toda pokazali se vam bomo korenjake, ne pa kot vi, ki ste dejali figo v žep in stekli. Ne bodemo peli za vami žalostink, ker ste odstopili, niso nam rosile solze lica, kajti poznali smo vas že preje in smo vedeli, kje je vaša požrtvovalnost in vztrajnost za narodne ideje. Hoteli ste društvo pokopati, da bi peli kot nekdanji Jeremija na razvalinah Jeruzalema, toda pokopali ste sami svojo narodnost, a odkrito vam povemo v obraz, da vas lahko pogrešamo, želeč vam obenem srečno pot.

Is selške doline. Minulo nedeljo je bil v Selcih katoliški shod v šupi pri znanem, silno katoliškem možu «Fertičarju». Govorila sta gg. Povše in dr. Krek, a povedala nista nič posebnega, kar bi zanimalo ljudi. Dasiravno je Čočov France poprej priredil že štiri shode, vendar je došlo na ta shod prav malo ljudi, tako da jih nisi mogel

našteti niti 200. Čudno je le, da na ta shod nikdo ni bil vabljen od Sv. Tomaža, s Praprotnega in Luše. Mogoče da so gospodje že izprevideli, da so ti kraji zanje izgubljeni, ali pa imajo ondotne prebivalce za tako velike «liberalce». Bogve, kako je. — Prav žal nam je, da ni prišel k nam tudi dr. Šušteršič, ker med našimi silno «katoliškimi» možmi se je zelo agitiralo, da bo govoril sam posvetni kranjski škof dr. Šušteršič, a v našo žalost ga ni bilo, saj bi si ga bili prav pošteno privoščili ter mu nekoliko prerešali njegovo versko prepričanje in njegovo sebično delovanje, dalje kako je kaj z najemnino od Ovijačeve hiše, pokazali bi mu bili tudi njegovega sv. duha v podobi kake vrane ali petelina. Mislimo, da mu ni dišalo priti v Selca. Gospod Povše se je bil izrazil, da ni mislil, da je v tej dolini toliko «liberalcev». Ko bi gospodje šele vedeli, koliko jih je, in to samostojnih, trdnih, značajnih posestnikov, katerih ne bo še tako kmalu veter skozi Sotesko pognal, kakor nam je to želel na shodu dr. Krek. Čim hujsi je pritisk od strani duhovščine in raznih sebičnih klerikalcev, tem hujsi je odpor, in narodno-napredna misel se elementarno hitro razširja po naši dolini. Torej na delo po vseh krajih Gorenjske; poučujmo našega kmeta z besedo in dejanjem, pokazimo mu kaj hoče Šušteršičeva organizacija in kaj mi, pojdemo mu z dobrim svetom naprej ter mu vsak po svoji moči pomagajmo. Povejmo našemu kmetu, da bode le z vztrajnim, naprednim delom in v racionalnem obdelovanju zemlje, združenim s pametno varčnostjo in treznostjo prevladal razne ovire ter postal samostojen gospod na svoji zemlji. Pri tem pa glavo kvišku, zakaj nikar se ne bati, ker kmet naj ve, da on redi «gospoda» in mu zida farovže in kaplanije, cerkve in pokopališča in da mu gospod ne bo nič dal, temveč bo le vzela, kar bo kmet prinesel.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. Gospod Franc Novak, profesor na tukajšnji c. kr. Franc Jožefovi gimnaziji, je imenovan profesorjem na ljubljanski višji gimnaziji. — Gospod Iv. Bulovec ml. trgovec v Radovljici, je voljen kot zastopnik obrtnikov v odbor obrtne nadaljevalne šole v Radovljici.

Prešernova slavnost. Dan za dnevom se oglašajo več društev, ki bodo prisostovala pri tem narodnem prazniku. Vse kaže, da se bo praznovala v Kranju stoletnica Prešernovega rojstva na način, ki bo v čast «Narodni čitalnici», mestu Kranju in celi Gorenjski. Vneti čestilec Prešernov, preč. g. monsignore Tomo Zupan, se je rade volje odzval povabilu, da bode bral na ta dan mašo. Slavnostni govor pri razkritju spominske plošče je prevzel mestni župan, cesarski svetnik blagorodni g. Karol Šavnik. Za bazar se delajo velike priprave. V prihodnji številki bomo objavili vsa društva, ki se bodo udeležila slavnosti. — «Gorenjec» bo izšel prihodnjo soboto v slavnostni obliki s Prešernovo sliko.

V kateri hiši je umrl Prešeren? O popolnoma dognani stvari, da je Prešeren umrl v sedaj Roblekovi hiši št. 181, začeli so zadnje dni, ko se ob pripravljanju na stoletno slavnost mnogo govori po Kranju o Prešernu, nekateri nekam nezaupno dvomiti. Da preženemo ta neopravičeni dvom, naj povemo dokaze, s katerimi pripravljalni odbor za Prešernovo slavnost podpira gorenjo trditev. V mrtvaški knjigi, ki se hrani v kranjskem župnišču in katero je sedanji župnijski upravitelj č. g. Renier rade volje pokazal enemu članu odbora, stoji iz-

recno pisano, da je 3. febr. leta 1849. v hiši št. 181. umrl «Herr Franz Preshern, Doctor der Rechte und Landes-Advocat» za «Bauchwassersucht» in da je s svetimi zakramenti previdnega pesnika pokopal takratni dekan Dagarin sam. Poleg tega nedvomnega dokaza pa se pripravljajni odbor naslanja tudi na štiri še žive priče, ki so bile ob smrti navzoče, odnosno so na mrtvaškem odru ležečega kropile in se na smrt pesnikov natanko spominjajo. In vse te štiri priče trdijo popolnoma odločno, da je Prešeren res umrl v imenovani hiši. Poznale so Prešerna natanko, saj je bil dovolj znan po svojih poezijah, katere je bil sam izdal ravno za časa svojega bivanja v Kranju.

V graško tetiko («Tagespost») je poslal nekdo, ki ima ravno sedaj prav mnogo časa in ga bo — kakor pravijo — v kratkem imel se več, daljši dopis iz Kranja, in takoj nato tudi članek zoper ljubljansko advokatursko komoro. Ko bi nas že prvi članek ne bil poučil, prepričal nas je drugi docela, da se je ta izborni poznavalec naših razmer hotel izkazati hvaležnim za različne usluge. Bavi se navidezno z imenovanjem novega kranjskega dekana, v resnici pa izrablja to lepo priliko v to, da opozarja širše kroge na grozno nevarnost, katera preti vesoljnemu nemstvu in industrijskim podjetjem — od strani kranjskega občinskega odbora. Piše namreč, da «slovensko-radikalno-narodna stranka našega mesta, ki se je že pred delj časom polastila večine občinskega odbora, postopa z uprav nezasišanim teorizmom zoper vse, kar je nemško, zlasti pa zoper upeljavo industrijskih podjetij. In hudobni občinski odbor vodi ta boj zoper Nemštvo, industrijo in napredek — kakor poroča dopisnik — s tako vnemo, kakor bi je niti ne pričakovali od najhujših mračnjakov in zelotov! Kaj, ta nás je pa dal! In, da sploh ne pridemo k sapi, nam še pove, da je to grdo početje občinskega odbora dovedlo «Nemce» našega mesta do sklepa, da nam pri prihodnjih volitvah ne bodo več pomagali — — Grozno! Molimo k vsem bogovom, da ne pride ta glas upijočega do sinjega neba, ker sicer bo poslal bog Wotan žveplo ter ogenj na Kranj ter okolico — pa le do Druljevke. Pomilujemo potrpežljive bralce «Tagespoštine», katerim gre tak osat v tek, še bolj pa nesrečnega pisca, ki je zakrivil take oslarije. Kaj se hoče! «Man wird alt und dum!» Upajmo, da je ta dopis njegova «labudova pesem». Nismo hoteli omenjati teh bedastoč, a prezreti pa tudi ne smemo lepe prilike, ko napravimo lahko izvestni gospodi globok poklon k čedni družini, med katero je zašla. Čestitamo!

«**Slovencu**» od srede se poroča iz Kranja: „Bomba «Slovenskega Naroda» zoper našega bodočega dekana in župnika je dosegla ravno nasproten namen, kakor se je nameravalo. Še tistih meščanov, ki se prištevajo «Narodovi» stranki je sram, da «Narod» na tak ostuden način napada neljube mu osebe.“ Uredništvo «Slovenca» je samo prepričano o neresničnosti in budalosti te notice in jo je zaradi tega potisnilo kolikor mogoče zadej med dnevne novice, da ne bode preveč v oči. Saj itak dobro vemo, da tudi gospodom okrog «Slovenca» večinoma ne ugaja Koblarjevo imenovanje. «Fovšarija» vlada pač povsod. Veseli nas pa, da tukajšnji Koblarjevi prijatelji obsojajo prej jim tako priljubljeni ostudni način napadanja neljubih oseb po listih. Morda se z imenovanjem g. Koblarja kranjskim dekanom tudi spremeni pisava «Slovenskega Lista», katerega dosedaj še ni prekosil noben slovenski časnik kar se tiče najostudnejšega in najsurevejšega načina napadanja neljubih oseb.

Ustanovni shod kolesarskega društva Kranj vrši se danes zvečer ob poldevetih v gostilniških prostorih gospoda Franca Jezerška.

Požari. V nedeljo 2. t. m. ponoči zgorela so gospodar-ska poslopja g. Luke Šmida, graščaka v Komendi. Istočasno zgorel mu je tudi čisto nov mlatilni stroj. Škode ima več tisoč kron. — V ponedeljek, dne 3. t. m. pogorelo je dvoje poslopij v Hotemažah. Škoda znaša okrog 3000 K. — Vtorek je gorelo v Stražišču. Zgorel je pod Fr. Kunsteljna in hiša Marijane Rozmanove. Zažgal je čevljar Drinove na Kunsteljnovem podu. Škoda znaša okrog 2400 K. Zločinca so še isti večer zaprli, in je menda zločin tudi že priznal. — V sredo gorela je v Bobovku opekarna J. Zabreta. Škoda iznaša kakih 1400 K. — Pri požarih v Hotemažah in Stražišču je bilo takoj na licu mesta tukajšnje gasilno društvo. Pri obeh požarih videla se je velika spretnost gasilcev. K požaru v Hotemažah došli sta tudi gasilni društvi iz Šenčurja in Preddvora.

Slovenska kolesarja gospoda profesor Peterlin in potovalni učitelj Gombač sta dospela v četrtek zdrava in čila zopet v domovino. Prevozila sta gorju Italijo, južno Francosko, bivala sta delj časa v Parizu in sta ogledala Pariško razstavo. Vrnila sta se čez Nemško, Švico in Tireole. Bila sta ravno sedem tednov izven doma. Prevozila sta 3950 kilometrov.

Zdravstveno stanje v političnem okraju kranjskem je splošno ugodno, kajti razen ošpic, na katerih je bolnih 39 otrok v občinah Zelezniki, Selca, Poljane, Javorje in Sorica, se nahaja na Jezerskem še troje, za oslovskim kašljem bolnih otrok. — V Šenčurju je za škrlatinko v zdravniški oskrbi deset otrok.

V Radovljici, kjer imajo 22 vodnjakov z izvrstnimi studenci in sedem načrtov za vodovod, zopet že delj časa primanjkuje — vode! Ali ni to čudno! (Potolazite se! Vodo hranijo za zimo, da jo ne bode treba služkinjam pozimi od Save nositi po strmi cesti v mesto. Opomba stavea.)

Občinske volitve v Radovljici. Pišejo nam odonod: Minuli ponedeljek so se pri nas v Radovljici vršile občinske volitve. Zmagala je — kakor je bilo že preje pričakovati, — klerikaina stranka. Narodna stranka je letos prvič tukaj posegla v volilno agitacijo, a to je zavedne Radovljičane navdalo s tolikim strahom, da so zbornali skupaj tudi volilce iz bližnjih vasi. V prejšnjih časih pa je prišlo k volitvi komaj toliko volilcev, da so se med seboj drug drugega volili. Zoper kandidate narodne stranke se je agitiralo med drugim tudi z lažjo, da so ti pristaši radovljiške posojilnice in da hočejo Radovljčanom vzeti hranilnico. Volitve so bile tudi v drugih ozirih prav zanimive in poučne. Narodna stranka se jih ni udeležila. — Zaveden Radovljčan je trdil, da imajo v Radovljici c. kr. občinski zastop.

V Lescah je bil — kakor se nam poroča — v nedeljo okoli polnoči zaklan dvaindvajset let star Janez Primožič, doma iz Zagoric. Prepeljali so ga v domačo župnijo Bled ter ondi pokopali. Blejski župnik se je spočetka upiral temu, da bi mu zvonilo, češ, da ni bil pred smrtjo previden in da mu ni prinesel spovednega listka za velikonočno spoved. Res, lep božji namestnik je ta blejski župnik! Ali je nesrečnež vedel preje, da bo tako umrl? Ali ni mogel opraviti velikonočne spovedi tudi brez tistega listka? Ljudje pravijo, da jo je! In kaj pravi Kristus? «Ne sodite, da ne bodete sojeni!»

Na Breznici je vtorek dopoldne neki gostač dvakrat nevarno sunil z nožem hlapca, po domače Komana. Tako nesrečno deluje špirit med našim ljudstvom. To ne dela časti Slovincem in za lepo blejsko letovišče in romantično okolico je to žalostno priporočilo! Mnogo tujcev je takoj odšlo, ko so izvedeli o teh pobojih. Oj vzgojitelji mladine in stariši, vzdramite se že enkrat!

Mica Kovačeva, piva nič pvačova. Pišejo nam: Doktor Šušteršič je dal v svojem govoru v Ribnici katoliški stranki prav pošten migljaj s kolom. Pripovedoval je, da za ves svoj trud, ki ga ima, ne dobi ničesar, da ima celo veliko gmotno škodo, ker se «liberalci», «ki se največ pravdajo in goljufajo», ogibajo njegove pisarne. Šušteršiču radi verujemo, kajti on kot dober in vnet katoličan se gotovo nikdar ne zlaže. Kako nespametan je bil tedaj odbor klerikalne posojilnice v Srednji vasi v Bohinju, ki si je naročil prepis pravil pri sicer ravno tako pobožnem in vernem ljubljanskem advokatu kakor je Šušteršič ter zanje plačal celih 158 kron. Nekateri trdijo, da se piše tisti advokat Šušteršič, a jaz tega ne verujem, ker on vedno govori resnico. Doktor Šušteršič naj pa hitro pošlje katoliški stranki svoje ekspenzare, kajti Mica Kovačeva je nepoboljšljiva.

Na Kranjskem sploh.

Pri porotnih obravnavah, ki so se pričele dne 5. t. m. v Ljubljani, je bil obsojen radi tatvine Anton Dolinar iz Tržiča na poldrugo leto težke ječe z mesečnim postom.

I. umetniška razstava, za katero je že sedaj veliko zanimanja, se otvori dne 15. t. m. Več o tej razstavi prihodnjč.

Gospodarske stvari.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu velikem srpanu 1900 je 145 strank vložilo K 44.533·31, 119 strank dvignilo K 30.860·85, 35 strankam se je izplačalo posojil K 52.274·—, denarni promet K 286.726·22.

O premovanju konj na Gorenjskem poročali bomo prih.

Darila.

Dijaški kuhinji v Kranju so v času od 1. malega travna do vštetelega 31. malega srpana leta 1900 izročili, oziroma doposlali p. n. gg., dame, uradi in družbe naslednje darove: [konec] Namesto venca na krsto pokojnemu gospodu dekanu Ant. Mežnarcu kot članu upravnega odbora in bivšemu večletnemu podpredsedniku mestne hranilnice kranjske so darovali gg.: V. Majdič 10 K, Ferd. Sajovic 5 K, Fr. Dolenz 5 K, Pet. Mayr 5 K, C. Pirc 4 K, Ferd. Polak 2 K, Karol Puppo 10 K, Iv. Rakovec 2 K, Fr. Sajovic 2 K, Karol Šavnik 10 K; dalje so iz tistega namena darovali še gg. in dame: K. Florjan 5 K, Marija Kersič 2 K, Franja Kersič 3 K, I. L. 1 K, Fr. Luznar 1 K, Marija Marenčič 6 K, Anton Majdič 1 K, Mavr. Mayr 4 K, prof. Fr. Novak 2 K, prof. Peterlin 2 K, adj. Peterlin 2 K, K. Puppo 10 K, dr. Ed. Šavnik 6 K, dr. V. Štepihar 2 K, prof. A. Štritof 1 K, Iv. Valenčič 1 K, nadz. And. Žumer 2 K, g. r. Jos. Hubad 4 K, prof. dr. V. Korun 1 K, A. L. 3 K, dekan Iv. Lavrenčič 10 K, prof. I. Maselj 2 K, prof. dr. Perne 4 K, prof. dr. Riedl 2 K, kaplan J. Škerjanc 3 K, kaplan I. Štrukelj 4 K in nadzornik And. Žumer «v posebni spomin umrlemu dekanu» 10 K skupaj 149 K; za poravnano pravdo «x» 30 K, dr. Ed. Globočnik «zdravniški honorar» 3 K; Matevž Rebolj, župnik v Truškah, daroval namesto venca na grob dekana Ant. Mežnarca 10 K; iz tistega namena so darovali še vpok. župnik Al. Kummer 4 K, M. K. 6 K, Tona Bajželj 1 K in Rotija Vranč 1 K, prof. kolegij za mesec mali srpan 10 K; župan Niko Lenček iz Škofje Loke 5 K; dekan Fr. Kumer iz Stare Loke 14 K; «birmska botra» po gospodu; nadučitelju Luznarju 2 K; župnik Ant. Žlogar iz Kranjske gore 2 K; «en romar» 1 K; «Nekdo» 1 K; župnik Jan. Šafar iz Dupljan 4 K; žalujoči prijatelji ob prebitki izgubi Jan. Deisingerja, sodnega kancelista v Škofji Loki, namesto venca na krsto nabrala za «Dijaško kuhinjo v Kranju» gg. sodni svetnik Fr. Mikuš in učitelj Slavko Flis 42 K. — Odbor izreka vsem p. n. darovateljem in darovateljicam svojo najsrčnejšo zahvalo in prosi slavno občinstvo še nadaljne naklonjenosti posebno v prihodnjem šolskem letu, v katerem se popolni kranjska gimnazija na 8 razredov s 5 vzporednicami.

Tedenski sejem v Kranju dne 3. t. m.

Prignalo se je 210 glav goveje živine, 8 telet, 54 prašičev, 27 ovac, 35 kozlov. 50 kg stane: pšenice K 7·50, prosa K 7·—, ovsa K 6·—, rži K 6·75, ajde K 10·—, ječmena K 7·—, fižola K 10·—, krompirja K 3·—.

Naprodaj sta 2 kamenitna stebra (bangerja) z železnimi vratni vred pri **FRANCU OROBATHU** v Kranju. 181—1

H. SUTTNER, urar v Kranju

priporoča vseh vrst očal, naočnikov, daljnogledov, barometrov, termometrov i. t. d. po najnižjih cenah.

Ceniki poštne prosti.

180—1

2 čevljarska pomočnika

zmožna šivanega obrnjenega dela, se sprejmeta proti dobremu plačilu

178—1 pri **Ivanu Čenčiču v Selch.**

L 257/00

6

Sklep.

179

Po zahtevanju g. Janeza Šumija iz Kranja, zastopanega po g. dr. Prevcu, vršila se bo

dne 11. septembra 1900 dopoldne ob 9. uri

pri podpisnem sodišču soba št. 8

dražba zemljišča

vl. št. 159 Kranj, obstoječega iz hiše št. 101 in dvorišča v Kranju in cenjenega na 9136 K.

Najmanjši ponudek znaša cenilno vrednost po 9136 K in se pod to ne prodaja.

Dražbeni pogoji, glasom katerih je vložiti takoj pred dražbo 913 K kot vadij in polovico najvišjega ponudka tekom 8 dni po domiku, ostanek pa tekom 3 mesecev, ker sicer vadij zapade in se vrši nova dražba na troške uradnega skupitelja in listine, ki se tičejo nepremičnine, vpogledajo se med uradnimi urami pri podpisani sodnji v sobi št. 7.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglasiti pri sodnji najpozneje v dražbenem roku pred začetkom dražbe, ker bi se sicer ne mogle razveljaviti glede nepremičnine same.

Ker ima dražba smoter razdelitve skupno-lastnega zemljišča, ostanejo zastavne pravice eventuelno vknjiženih upnikov neizpremenjene.

C. kr. okrajna sodnja v Kranju odd. III.

dne 7. avgusta 1900.

Nj. svetost papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Laponiju gospodu lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani prisrčno za hvalo za doposlane 3im stekleničice 161a—7

tinkture za želodec

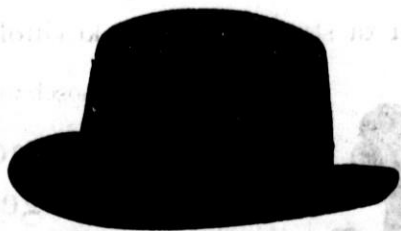
in so njemu z diplomom dné 27. novembra 1897 podelili naslov «Dvorni založnik Nj. svetosti» s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Nj. svetosti.



Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji priporočajo bolehamim G. Piccolijevo želodčno tinkturo, katera krepi želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljanje in telesno odprtje. Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje G. Piccoli, lekarnar «pri angelu» v Ljubljani, na dunajski cesti.

Tinkturo za želodec pošilja izdelovatelj v škatljah po 12 stekleničic za gl. 1·26 a. v., po 24 steklenic za gl. 2·40, po 36 za gl. 3·50, po 70 za gl. 6·50, po 110 za gl. 10·30. — Poštino mora plačati p. n. naročnik.

Za nakup v Ljubljani se priporočajo naslednje tvrdke:



KLOBUKE

najnovější fačone priporoča po nizki ceni 57—26

J. S. BENEDIKT na Starem trgu.

Trgovina z železnino F. Golob

LJUBLJANA Wolfove ulice št. 8 LJUBLJANA

priporoča svojo zalogo 99—20

raznovrstnega železnega blaga, kuhinjske posode, hišnega, poljskega in raznovrstnega rokodelskega orodja, pozlačenih grobnih križev in vsakovrstne železnine.

Cene nizke. — Postrežba točna.



Šivalni stroji
in kolesa.



Tovarniška zaloga

IVANA JAX-A

Dunajska cesta št. 17

priporoča svoje najbolj priznane šivalne stroje in kolesa.

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastonj. 63—26

Pri nakupovanju
suknenega in manufakturnega
blaga se opozarja na tvrdko 58—26

HUGO IHL

Špitalske ulice šte. 4

Velika zaloga suknenih ostankov.

Najboljše vrste kolesa!

tu- in inozemskih tovarn IV. PUCHA

Monarch, Nauman, Peugeot

francoska kolesa od 150—230 gld. prve vrste
priporoča 60—26

tvrdka A. Putrich

V zalogi imam vedno 400—500 koles, katere prodajam po najnižjih cenah.

Pravo

plzensko pivo

iz združne pivovarne

vedno popolnoma sveže v sodih in steklenicah

se dobiva 59—26

v zalogi Ivana Gorupa.

Telefon št. 90.

Agentura.

Trgovska komisija.

FILIP FAJDIGA

Zaloga in lastna izdelovalnica

sobne oprave

Prešernove (prej Slonove) ulice št. 50

priporoča svojo veliko 61—26

zalogo sobne oprave

vsake vrste garnitur i. t. d.

Jamči se, da je v blagu lastnega izdelka vedno suh les.

MODROCE na peresih (Federmatratze), stole in vsa v to stroko spadajoča dela izvršujem točno po naročilu in po nizkih cenah. — V Kranju se dobivajo stoli pri g. J. Anzeljcu na glavnem trgu.



Slavnemu občinstvu se uljudno naznanja, da se je

„pri avstrijskem cesarju“

v novoizgrajeni hiši otvoril hôtél. 62—26

Priporočam slavnemu občinstvu prijazne sobe za prenočišča.

Gostilna se nahaja se v stari hiši, kjer se točijo pristna dolenska, istrska in štajerska vina.

Za dobro postrežbo se jamči.

Gospodom posestnikom vozov je na razpolago konjski hlev in prostorno dvorišče.

— CENE NIZKE. —

Največja tovarniška zaloga sukna

J. Grobelnik

Ljubljana, Mestni trg 20

77-25

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst suknenega blaga jägerndorfskih, brnskih in angleških štofov, vsake vrste letnega in zimskega lodna, kakor tudi mnogovrstnega

manufakturnega blaga

hlačevine in vse k oblekam potrebne oprave. — Velika zaloga volnenega in bombažnega blaga za ženske obleke, svilnatih in volnenih robcev.

Krojačem, ki stržijo mnogo blaga, posebno znižane cene.

Bogata zbirka vzorcev sukna se razpošilja na zahtevanje.

Prodaja na drobno in debelo.

Ceneji nakup kot povsod drugod.

IVAN KORDIK

trgovina z galanterijskim blagom Ljubljana, Prešernove (Slonove) ulice št. 10-14

priporoča svojo veliko zalogo na drobno in na debelo

jedilnih in kuhinjskih potrebščin

iz alpake in alpake-srebra, in veljajo predmeti iz alpake (trpežne bele kovine):

1 tucat žlic, navadnih gl. 4-40, težkih gl. 5-50
1 " " za kavo " 2-20, " " 2-60

1 " " nožev ali vilic " 6-—, " " 2-—
Jedna velika žlica za mleko gl. —80, za juho gl. 2-—

Nozi in vilice z roženim, koščenim ali trdo-lesnim ročajem:

13 parov navadnih od gl. 1-80 do gl. 3-—
13 " " boljših " " 3-50 " " 7-50

Svečniki iz alpake visoki 21 24 26 1/2 cm

84-24 gl. 2-— 2-80 2-60



Domača trgovina.

Češnik & Milavec

Ljubljana, Špitalske (Lingarjeve) ulice

se priporočata pri nakupovanju pomladanskega in letnega blaga za obleke za ženske in moške

po najnižji ceni. 86-24

Vzorci po pošti na razpolago.

R. LANG, Ljubljana (Kolizej)



tovarna za modroce na peresa in posteljno opravo, zaloga pohištva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob, otročjih vozičkov, nastolnic, počivalnikov (sofa, kanape, divan) in sobno opravo 76-25

po najnižjih cenah.

Genike s 300 podobami pošlje zastoj in poštine prosto.

Prodaja tudi na obroke.

Razpošiljanje točno.

G. Tönnies, Ljubljana

tovarna za stroje, železo in kovinolitnica



priporoča kot posebnost vse vrste

stroje za slamoreznice in žage. 81-25

Prevzame in izvršuje stavbinska in tesarska dela.

Sredtiskarija.

Franja Meršol

Ljubljana

Mestni trg 18

82-25

zalogo pričetih in izdelanih ročnih del

in vsa v to stroho spadajoča dela. Sprejemam vsakovrstna

bela, zlata in svilnata ročna dela

(monograms).

Vsa dela se izvršujejo točno in po nizkih cenah. — Zunanja naročila točno.

Alojzij Večaj

74-25 izdelovalec

vsakovrstnih prešanih peči iz glinastih snovi.

Velika zaloga peči za notranjo ali zunanjo kurjavo najmočnejših vsakovrstnih barv: rujave, modre, sive, rumene, bele, zelene i. t. d., belo in modro posodo za štedilna ognjišča.

Lastna izdelovalnica:

Ljubljana, Opekarska cesta št. 9 (veliki stradon).

Adolf Hauptmann

75-25

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v Ljubljani.

Ilustrovani cenik brezplačno in poštine prosto.

Dobro znana, že že 30 let obstoječa stara gostilna

„pri Tišlerju“

Kolodvorske ulice št. 26

gredoč od kolodvora proti mestu na levo, na kar se slavno potujoče občinstvo, da se izogne pomoti, posebno opozarja. Dobra postrežba, vedno sveža okusna jedila, pristna vina, izborna, ob vsakem času sveže pivo. Dalje je v tej staro-znani gostilnici vsikdar na razpolago mnogo sob s snažnimi posteljami, vse po jako nizki ceni.

Zahvaljuje se slavnemu občinstvu za mnogobrojni dosednji obisk, priporoča se naklonjenosti mestnega in kmetijskega občinstva tudi za nadalje

113—18

Leopold Blumauer, posestnik in gostilničar.

Fran Detter

LJUBLJANA

na Starem trgu šte. 1.

Prva in najstarejša 73—25

zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti ceno. — Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Ernest Fevnikar

na Dunajski cesti v Ljubljani
priporoča slavnemu občinstvu svojo prvo in največjo zalogo vseh vrst

galanterijskega, norimberškega, misionskega in virkanega blaga ter igrač

na debelo in drobno.

Zunanja naročila točno. — Cene niške.

72—25

106—20 AVGUST-a ŽABKAR-ja priporoča različnih mrežastih ograj za pašnike, vrtove, okna, vrata i. t. d. kakor tudi vsa druga kmetičarška dela. — Nizke tovarniške cene. — Točna in solidna postrežba.



Prva električna ljubljanska v v
v tovarna mrežastih ograj

Nepremočne vozne plahte

v različni velikosti in kakovosti ima po niški ceni vedno v zalogi 108—19

R. Ranzinger

špešiter c. hr. priv. južno železnice, Ljubljana, Dunajska cesta št. 15.

Pri novi tovarni

J. Schumi & Comp., Ljubljana.

Največja zaloga 102—20 modnega, manufakturnega, platnenega, volnatega blaga in perila.

Vedno novosti v suknlj in modnem blagu za dame.

!! Cene brez konkurence!!

Najrazličnejši ostanki za polovico cene.

Radi prevelike izpremembe v blagu se zbirke vzorcev ne izdajejo, temveč na zahtevanje samo odrezki.

Glavna trgovina: LJUBLJANA, Dunajska cesta 6
Filijale: Ljubljana, Petrovo nabrežje 2 in v KRANJU.

Usta luksus-piva izpodrine

najbolje renomirano

155—8

dvójno vležano (Doppellager)

in granatno pivo

iz češke delniške pivovarne v Budjevicah

ki je na strokovni razstavi v Stuttgartu leta 1897. dobilo jedino častno darilo z izrecnim prištevkom »za izborno pivo«. — Javna pohvalna priznanja tukajšnjih in vnanjih p. n. odjemalcev so mnogostevilno na blagohoten vpogled na razpolago.

Oddaja se v solidn in v zabojih po 25 steklenic á 1/2 litra po konkurenčnih cenah.

Glavno zastopstvo

ANTON DITRICH v Ljubljani

Marije Terezije cesta šte. 2.

KAROL FLORIAN

trgovina s knjigami, galanterijskim blagom, muzikalijami in godbenim orodjem
v Kranju, glavni trg

priporoča svojo veliko zalogo *pisalnega orodja, šolskih in drugih knjig, vsakovrtnega papirja, kuvert, posetnic (vizitnic) in galanterijskega blaga.*

Tudi sem preskrbel veliko zalogo *godbenega orodja in strun* in prodajam vse po najnižji ceni. 14—35

Gospodom učiteljem in prekupovalcem pri šolskih knjigah deset odstotkov popusta.

Mestna hranilnica

v Kranju

obrestuje hranilne vloge

po 4 odstotke

brez odbitka rentnega davka

katerega plačuje iz lastnega.

Stanje vlog: 2.174.883 kron 42 vinarjev. — Stanje hipoteknih posojil 1.556.408 kron 39 vinarjev. 35—31

Franc Dolenz v Kranju

in

Edvard Dolenz v Škofji Loki

priporočata svojo bogato zalogo

cementa, špecerijskega blaga, špirita in delikates, pravega francoskega in tuzemskega šampanjca, porenskih, moselskih, španskih, grških in avstrijskih vin v buteljkah

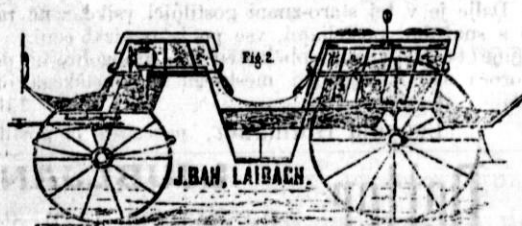
pravega francoskega in tuzemskega konjaka, breskev, malinovca, brinjevca, borovničarja in bezgovca, žganja, slivovca, esence za punč, plzenskega grenčeca, slivovke in vse vrste likerjev 160—7

po najnižjih cenah.

Krepak deček

15 let star, se sprejme takoj kot milarski vajenec.

Natančnejši pogoji pri gospodu **Ignaciju Focku**, milarju v Kranju. 145—10



Sedlar J. BAN v Ljubljani

se priporoča častitemu občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvršuje natančno po naročilih.

Zunanja naročila točno. — Cene nizke.

Naprodaj imam dva napol pokrita, jako elegantna dunajska brek-voza, dva brom in dve odprti kočiji. 105—19

Zmešane in strižene lase

kupuje po najvišjih cenah od 2 kilogramov naprej

Filip Well

velika trgovina z lasmi v Spodnjem Kralovcu (Unter-Kralowitz) na Češkem. 171—4

P. n. čitatelje te anonce opomnim, naj opozoré na mojo adresu zbiralce las. — Na vsako vprašanje glede cene se odgovarja.

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem zistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napravo po 5 litrov likerjev: **Tropinovec, absint, pelinovec, ruski pelinovec, češki liker, kimel po 80 kr.; slivovec, rum, češnjevce, alaš, alpski liker po 85 kr. in konjak, benediktinec, Chartreuse, plzenski liker po 95 kr.** Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali po poštni nakaznici; po poštnem povzetju 10 kr. več. Vsaki pošiljlatvi pridenem navodilo, kako se napravi liker. Razprodajalcem, če naročijo več blaga, mnogo ceneje.

Anton Rukavina

150—9

TRST, Via Belvedere št. 23.